

El Suprem situa el desenllaç de la legislatura catalana al setembre

L'horitzó del recurs sobre Torra desencadena els escenaris per a l'independentisme: eleccions catalanes, canvis al Govern, tria d'un president alternatiu o bé optar per la desobediència

Quim Torra es dirigeix a la reunió del Govern del 9 de juny del 2020. | Govern

El Tribunal Suprem es convertirà, el 17 de setembre (<https://www.naciodigital.cat/noticia/203964/suprem/preveu/decidir/17/setembre/sobre/inhabilitacio/torra>), en l'epicentre de la legislatura catalana. És el dia en què té previst celebrar la vista pel recurs del president de la Generalitat, Quim Torra, contra la condemna a un any i mig d'inhabilitació pel llaç groc (<https://www.naciodigital.cat/noticia/191807/tsjc/condemna/torra/any/mig/inhabilitacio/llac/groc>) imposada al desembre pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). La decisió, que no s'adoptarà fins al cap d'unes dues setmanes -principis d'octubre-, impactarà de forma decisiva en el futur del Govern format per Junts per Catalunya (JxCat) i ERC, al qual se li obriran una sèrie d'escenaris que van de la convocatòria d'eleccions als canvis al Govern, passant per la tria d'un presidenciable alternatiu.

1. Eleccions catalanes. Torra, després de perdre la condició de diputat i un cop constatada la manca de "recorregut polític" de l'executiu, va anunciar que convocaria comicis un cop aprovats els pressupostos (<https://www.naciodigital.cat/noticia/195303/pressupostos/eleccions>). La pandèmia ha alterat el calendari, i el president sosté que no fixarà data fins que la sortida de la crisi estigui "encarrilada". El problema de fons -la desunió estratègica entre JxCat i ERC-

persisteix, i els republicans pressionen per un horitzó electoral que no deixi la legislatura en mans del Suprem. De moment, ja han demanat una trobada conjunta per encarrilar una posició pactada, i en privat no descarten la celebració d'una reunió amb partits i entitats.

Fons d'ERC, en tot cas, assenyalen que la formació de Carles Puigdemont "no s'asseu a parlar" de la qüestió perquè "ja els va bé" tenir un conflicte permanent. Si l'alt tribunal decideix a principis de la tardor i no s'investeix cap candidat alternatiu, els comicis ja podrien ser a finals d'any, o bé a principis del 2021. Fons de JxCat consultades per **NacióDigital** assenyalen que Puigdemont, des de Waterloo, aposta per allargar al màxim la legislatura, tot i que l'opinió no és monolítica a la seva formació, que no té candidat a la Generalitat -les últimes setmanes comença a sonar amb força el nom de Joan Canadell- i es troba en la recta final de la reordenació interna (<https://www.naciodigital.cat/noticia/203804/deu/preguntes/amb/resposta/negociacions/futur/jxcat>)

[noticia]203964[/noticia]

La competència per convocar les eleccions és exclusiva del president, de manera que és l'única persona que pot precipitar el final de la legislatura abans de rebre el veredict. Fins i tot existiria la possibilitat -no exempta de debat entre juristes- de signar el decret entre que el Suprem sentencia i es comunica la inhabilitació en ferm. La majoria de fons consultades situen les eleccions -més d'hora o més tard- com a sortida més probable a la legislatura, sempre i quan es donin les condicions sanitàries per fer-les.

En tot cas, però, en l'estratègia de JxCat per anar a les eleccions -a Palau hi havia veus que defensaven convocar-les a l'octubre, prop del dia 1, per recordar els tres anys del referèndum- hi ha un element indispensable, que és el d'una nova decisió de la justícia espanyola contra un càrrec independentista. Torra, si el Suprem concreta la inhabilitació, es convertiria en el primer president de la Generalitat en actiu condemnat i apartat del càrrec per la judicatura estatal. Un flanc argumental que JxCat preveu aprofitar davant d'una ERC que abona el discurs del diàleg amb el govern espanyol.

2. Candidat alternatiu. En cas que Torra no convoqués davant la imminència de la decisió del Suprem i hagués d'abandonar la presidència, una de les possibilitats és escollir una altra persona per al càrrec. En virtut del pacte entre JxCat i ERC que va permetre l'arrencada de la legislatura, els de Puigdemont són els qui ostenten la presidència, i per tant els qui haurien de triar el perfil que hauria de triar el Parlament.

Un dels noms que han sortit reiteradament és el de Marta Madrenas, alcaldessa de Girona, tenint en compte que bona part dels consellers amb més pes polític -Damià Calvet, Jordi Puigneró, Miquel Buch i Meritxell Budó- no tenen acta de diputat. Aquesta operació, però, hauria de comptar amb el beneplàcit no només d'ERC, sinó també de la CUP, per tal que sumés una xifra superior als 68 escons que marquen la majoria absoluta. Els anticapitalistes han estat molt crítics amb el Govern durant tota la legislatura i, pràcticament des de l'arrencada, s'han situat a l'oposició.

Una de les opcions que ERC no descarta que JxCat posi damunt la taula, per exemple, és la de triar un nou president o presidenta amb el mandat únic de fixar data a unes eleccions pròximes en el calendari. En tot cas, l'independentisme disposaria de dos mesos per escollir el nou càrrec perquè, si no, s'aniria automàticament a noves eleccions. En aquest cas, el vicepresident Pere Aragonès assumiria la presidència en funcions -sense totes les atribucions habituals- fins l'arribada d'un nou Govern.

3. Canvis al Govern. Davant dels recels de JxCat per la possibilitat que Aragonès -candidat *in pectore* dels republicans a les properes eleccions (<https://www.naciodigital.cat/noticia/189586/oriol/junqueras/pere/aragones/es/candidat/qualificadisim/presidir/generalitat>) - ostenti la màxima representació del país durant almenys quatre mesos - entre la inhabilitació de Torra i la formació d'un nou Govern, passant per unes eleccions-, una de les possibilitats que s'han plantejat és la de fer canvis a l'executiu per ascendir a vicepresident

un conseller de JxCat. A la pràctica, això suposaria degradar l'home fort d'ERC i impulsar un dirigent proper a Puigdemont, pensant potser en les properes eleccions.

Aquesta possibilitat, en tot cas, podria reobrir les ferides -mai del tot cicatritzades- entre els socis. Els republicans exigeixen que qualsevol iniciativa sigui debatuda prèviament per arribar a solucions consensuades, cansats com es mostren -en privat- per les decisions "unilaterals" de JxCat. Un dels noms que han sonat per ocupar la vicepresidència si es complís aquest escenari és el de Jordi Puigneró, conseller de Polítiques Digitals, que també és integrant de la taula de diàleg amb l'Estat i apareix com a membre del Govern favorit de Puigdemont com a candidat efectiu a la Generalitat.

Budó, portaveu del Govern, va negar aquest dimarts que la remodelació de l'executiu formi part del futur immediat de l'executiu, però en totes les entrevistes que ha fet les últimes setmanes no ha descartat allargar la legislatura amb un candidat alternatiu. El període preelectoral, en marxa des del gener però atenuat per la pandèmia, no estarà exempt d'intents de desgast entre socis, a l'estil del que ha passat durant la legislatura.

4. Desobediència? La decisió de no retirar a temps la pancarta del llaç groc de la façana del Palau de la Generalitat no va comptar amb el suport unànim -precisament- del Govern. Va ser un posicionament del president, que davant del TSJC va admetre haver desobeït l'ordre de la Junta Electoral Central (JEC) (<https://www.naciodigital.cat/noticia/191228/torra/admet/va/desobeir/ordre/junta/electoral/perque/era/illegal>). Una cosa és no fer cas d'aquest organisme -en l'epicentre de la decisió de deixar-lo sense escó al gener-, i una altra és desobeir una sentència del Suprem. Que Torra continuï a Palau sense fer cas dels tribunals no és, per ara, la situació més probable de les que hi ha damunt la taula.